Cornel Nistorescu: Cine l-a făcut om mare?

Acum 5 ore   106 Vizualizari   4 Timp de citire

Dacă în timpul recepției patriotice de la Cotroceni ar fi fost inclus și un număr cu Delia Matache și aceasta ar fi cîntat „Cine m-a făcut om mare?”, cu siguranță că evenimentul ar fi fost complet, chiar și reprezentativ pentru campania electorală, inclusiv pentru ce va fi după.

Ba, cu o rochie cusută de fashion artist Andreea Raicu, evenimentul ar fi fost dominat de cei care l-au produs, l-au promovat, l-au votat pe Nicușor și care vor fi și principalii beneficiari. Era de față lumea ong-urilor cu „M..e PSD” pe buze, a celor care au trăit binișor din anticorupție, din anticomunism, din antiextremismul finanțat de la Bruxelles, chiar și de peste Ocean, sorosistă, progresistă și moralistă în toate pînă în măduva oaselor.

La Cotroceni, la ploaia festivă și la recepția aglomerată, pentru unii la o sarma și o băută unice în viața lor, după cum spun martorii și fotografiile, au fost prezente elitele progresismului românesc, ale dreptei și ale

manechina creatoare și militantă Andreea Raicu, totul ar fi fost „perfect” și pe măsura evenimentului și a sărbătoritului. Cronicara de serviciu a acestui „moment istoric” și simbolic pentru zilele noastre a și consemnat pentru viitorime mai clar decît Miron Costin:

„Astăzi am fost martora unui moment important pentru România și profund emoționant pentru mine. **@nicusordanro** a fost învestit oficial în funcția de Președinte — o clipă care aduce nu doar schimbare, ci și speranță.

Este începutul unei noi etape, în care ne dorim cu toții mai multă umanitate, echilibru și respect.

Îți doresc înțelepciune și curaj, domnule Președinte! Țara are nevoie de lideri care ascultă, care construiesc și care inspiră. Cred într-un viitor mai bun pentru România. Hai să facem toți tot ce ne stă în putință pentru a-l transforma în realitate”.

Din păcate, cronicile nu menționează absența lui Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Alina Mungiu Pippidi și Mircea Cărtărescu și a altor valori ale democrației dîmbovițene, contributoare importante la o victorie coleșitoare obținută și din pix. Chiar și fără acestea, toate echipele de propagandă din mass-media au fost prezente și au fost recompensate cu cîte un selfie, cu un pahar de șampanie și cu cîte un zîmbet sau un salut de parlamentar. Între Lucian Mîndruță și Mihai Gîdea, între Radu Tudor și Delia Matache pe scena de catifea a Interesului Național nu ar mai fi încăput decît niște produse de Inteligență Artificială.

Să fie această participare la sărbătoarea post jurămînt de președinte chiar dovada și explicația succesului electoral? Sau această lume a fost în rolul de confetti și de pănglicuțe, iar acum se pregătește să fie strategul, beneficiarul și cronicarul mandatului? Felul în care susținătorii de la recepție, cei care a doua zi au umflat o convorbire telefonică de 10 minute (cu conținut secret sau jenant) cu pînă mai ieri hulitul de Donald Trump, urmată de entuziasmul față de înființarea unui grup de lucru pentru prioritățile unui program de guvernare, mă face să cred că am făcut deja primii pași într-un mandat prezidențial oengisto-progresisto-franțuzesc. Președintele este și conducătorul ong-ului, și primarul României, și șeful apărării, și artizanul deficitului bugetar și furnizorul de umor involuntar la onorul dat gărzii și, în viitor, trupelor.

Am fost martorii unui început de mandat al confuziilor de roluri și responsabilități. Nu e de mirare că Marian Godină și Angi Șerban suferă că nu au fost incluși pe lista noilor demnitari și reformatori ai statului român.

Au fost primele semne, chiar probe că aceste „elite” românești ale anilor 2024-2025 au determinat cîștigătorul și vor influența mandatul și guvernarea, ele nefăcînd nici o diferență între guvernare și reprezentare, între președinte și șeful statului cu sensul de „le conducateur”. La Cotroceni sălășuiește și primarul României, și ministrul de Finanțe, și oengistul, și prim-arhitectul orașelor și Marele Vodă.

Cu postări, cu tiktok-uri, cu emisiuni, cu bîrfe, cu cîntece, cu acuze și dume, cu fotografii, care cu ce a putut, toți au împins la campania electorală pînă a ieșit cine a trebuit și acum vor să continue, să impună, să promoveze cu osebire cei care au pus umărul. Și, mai ales, cu experiența lor de artiști căpușați pe bugetele primăriilor, să hotărască ei cine, ce și încotro se îndreaptă România.

Debutul a fost grăitor și simbolic. Pentru un salut, un pișcot și o sarma am avut o imagine a unei „elite” care domină țara la anul 2025. Și care se cațără repede spre vîrful piramidei spre a lua locul celei care a fost acolo și care, musai, zic ei, trebuie îndepărtată.

Gata, s-a jucat primul act din opereta ”Nicușor, în deal, la vie!”

Autor: Cornel Nistorescu

Sursa: https://www.cotidianul.ro/cine-l-a-facut-om-mare/

Despre autor

editor